

Mythologia, Venise, 1567 - X [43] : De Venere

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[43\] : De Venere](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre IV

[Mythologia, Venise, 1567 - IV, 13 : De Venere](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[43\] : De Venus](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[43\] : De Venus](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - X [43] : De Venere, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 08/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/991>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 295v°-296r°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Vénus](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Mythologiae

& quæ sunt corruptionis ac generationis elementorum principia; nunc vis
detur dicendum de iis quæ pertinent ad conseruandas formas singulorum ani-
malium, & compositorum corporum. Est autem omnium horum sol arti-
fex, quem à splendore Phœbum nominarunt. Nam propter obliquum eius
cursus sub signo circulo omnes & plantæ & animalia modo eius accessu
factum producunt, modo recessu vires refumunt. Fuit idem medicæ artis per-
itus, & salubritatis ac pessilitatibus artifex creditus, quoniam vis solis medi-
cinæ confert, cù nimius eius calor sit pessiser omnibus animantibus. Est enim
omnis animantium salus in symmetria caloris constituta: quare genera-
tions & corruptionis artifex sol est appellandus, ut fenserunt antiqui.

De Aesculapio.

A E S C U L A P I U M idcirco fixerunt antiqui Phœbi & Coronidis,
quam aeris temperamentum esse dicebamus filium, quia nisi solis calor ae-
ris purget ac rationem faciat modicè, & nisi humoris vis quædam in ipso ae-
re relinquatur, nulla esse potest salubritas. Fuit igitur Aesculapius aer bene
affactus, cuius filia fuit Sanitas aut bona valetudo. Est enim aeris temperies
non homini solum, sed etiam cunctis ceteris animalibus, & plantis salubris,
quare iure & Solis filii Aesculapii, & salubre vim de sole animis corpori-
busque subuenientem dixerunt. Sed quia vis solis assidue commiscerat opor-
tet ipsum aera quarrem illi Deo missionem tribuerunt. Per hæc igitur non
solum autorem generationis & corruptionis solem significabant antiqui, sed
etiam salubritatis; cum medicoritas conseruerat quod nimium est vel mi-
nimum interinimat; omnis enim vita animantium & sanitas est in mediocri-
tate constituta.

De Chirurgia.

A T Q V E cum in aeris ope rati affecti natura facultas sit constituta fa-
cile conualescendi, accidit aliquando male affecti corporis malignos hu-
mores in aliquam partem ipsius corporis debiliorem confluerint; quod enim
pertotum corpus diffusum fuerat à viri naturæ in unum locum expellitur, Chi-
ronem peritū chirurgia celebrarunt. Sic enim significabant physicas actiones
per has fabulas, que spectabant ad conseruanda singula composita cor-
pora naturalia.

De Venere.

D E I N D E quoniam alia ex animalibus nascuntur è corruptione, alia
è coniunctione; quid conferret verisque explicarunt. Atque nascentibus
qui dem ex corruptione medicoritas caloris, & cœli clementis ad educandum
necessaria est, illis rursus animalibus, quæ generant ex coniunctione maris
& feminæ, peropportuna est aeris temperies. Nam cum semen è subtiliore
sanguinis parte secessatur, non ita facile illud fit, nisi sanguis modice
incaluerit, quod sit per ver præcipue. Est enim veræ temperies quasi lena
ad procreationem ubique. Sic igitur materiam seminis, & aeris clementiam
procreandi desiderio necessariam per fabulas antiqui exprimentes, Venereum
è ge-

è genitalibus cœli partibus & ex mari natam fuisse fabulati sunt. Sunt enim genitales partes cœli: calor is mediocritas per motum, qui confert animalium generationi.

De Cupidine.

I N D E Cupido Veneris filius fuisse dicitur, quoniam ex aere ita affecto corpora & ipsa animalium bene affecta in procœdâ cupiditatem sensim illabuntur. Nam tum vigore singula animalia putanda sunt, cum existunt nature negotiis habilia; sic igitur antiqui ex optimâ valetudine & ex aeris tenebris nasci animalium fertilitatem tradiderunt per fabulas. At vero quia multa turpia propter libidinem a nonnullis committuntur, ad exprimendâ indignitatem eorum, qui nimis ad libidinem sunt propensi, Cupidini tantum deformitatis, quantum explicatum fuit, tribuerunt.

De Gratijs.

S V N T autem argumento illis quæ dicta fuerunt superius, Gratianum vires & nomina, quæ nihil aliud significabant quam fertilitatem agrorum, frumentique abundantiam, quæ pacis beneficio latè proueniunt. Has hæc ipsa dea Veneris affectias esse dixerunt, & Solis Aeglesque filias, cum nihil sine solis elementia secundum fieri posset.

De Heris.

P R A E T E R E A quia nihil satis commode videbatur fieri posse solo naturæ ductu, vel si optimam cœli cœperiem consequatur, nisi humana adiuvetur industria, introduxerunt horas antiqui, quæ singulorum diligentia spectarent, diligenteribusque hominibus fauerent. Nam humanam industriam nunquam deserit diuina clementia, quare haec nobes pro arbitrio inducere, & cœlum serenum facere, & temporibus moderari creditæ sunt. Per easdem Horas rursus improbitatis hominum sterilitatem agrorum, & omnes diuinitus immittas calamitates esse comites ianuebant.

De Mercurio.

A T Q U E ut intelligeretur à diuina natura res humanas non esse penitus sciuntas, Mercurium tanquam vinculum quoddam intercedere censuerunt, qui Deorum consilia ad homines, hominum ad Deos ipsos asportaret. Id autem fingebaratur ab iis, qui quo pacto res humanæ diuinitus gubernarentur, percipere non poterant. Nam Mercurius vis est illa diuina, quæ in mentis hominum diuinitus infunditur, quæque res humanas mirifice in suo ordine componit & conseruat. Tum rursus, ubi somnia in mentes hominum diuinitus infundi putabantur, aut vbi animæ in corpora nascentium deduci, aut post mortem ad inferos, vis illa diuina Mercurius dicebatur. Illo autem nomine vis diuina vocata fuit, quia primus Mercurius vis sapientissimus mundum à Deo creatum fuisse dixent, & non posse sine diuina prouidentia gubernari, omnemque Deorum cultum inter mortales institutum, i.e. que vñā

fuerit